

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău Dosarul nr. 2ra-2045/14
Judecător: I. Potînga
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, N. Craiu, M. Guzun

Î N C H E I E R E

06 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Oleg Sternioală, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Babii Igor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Babii Igor împotriva lui Harghel Mihail și Harghel Nadejda privind înlăturarea obstacolelor în folosirea proprietății comune și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 octombrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 04 februarie 2013, Babii Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Harghel Mihail și Harghel Nadejda, solicitând înlăturarea obstacolelor în folosirea proprietății comune și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că la blocul locativ din str. Braniștii 7/3, mun. Chișinău a fost construită o mansardă de către locatarii acestui bloc. După edificarea mansardei, locatarii ultimului etaj urmau să ridice pereții interiori deasupra apartamentelor lor. La momentul construirii mansardei, proprietar al apartamentului nr. 6 din str. Braniștii 7/3, mun. Chișinău era mama reclamantului - Babii Valentina, care ulterior la 16 martie 2012 a decedat. După decesul acesteia, a fost deschis dosar succesoral, reclamantul primind calitatea de moștenitor.

Menționează reclamantul că vecinii din apartamentul nr. 5 din str. Braniștii 7/3, mun. Chișinău au început să efectueze construcții deasupra apartamentului nr. 6 din aceeași adresă, adică apartamentul moștenit de reclamant și în care acesta locuiește. Reclamantul s-a adresat de nenumărate ori vecinilor cu rugămintea de a stopa ridicarea pereților deasupra apartamentului nr.6, deoarece se încalcă dreptul reclamantului la proprietatea comună, însă adresările nu s-au soldat cu succes.

Dimpotrivă, pîrîții au îngădit accesul reclamantului în mansardă, prin punerea unui lacăt la trecere, fapt ce l-a determinat pe reclamant să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

A solicitat reclamantul obligarea pîrîților Harghel Mihail și Harghel Nadejda să înlăture obstacolele create reclamantului în folosirea proprietății comune, cu demolarea pereților interior ridicați în mansarda construită deasupra apartamentului nr.6 din str. Braniștii 7/3, mun. Chișinău și încasarea din contul pîrîților a cheltuielilor de judecată în sumă de 100 lei.

Prin hotărîrea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 24 octombrie 2013 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014 a fost respins apelul declarat de Babii Igor și a fost menținută hotărîrea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 24 octombrie 2013.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 07 mai 2014, în termenul prevăzut de lege, Babii Igor a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului a indicat că atît hotărîrea primei instanțe cît și decizia instanței de apel sunt ilegale, fiind bazate pe aprecierea arbitrară a probelor.

La 06 iunie 2014, Harghel Mihail și Harghel Nadejda au prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Examinînd cererea de recurs în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Babii Igor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul menționează că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Babii Igor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Babii Igor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ion Druță